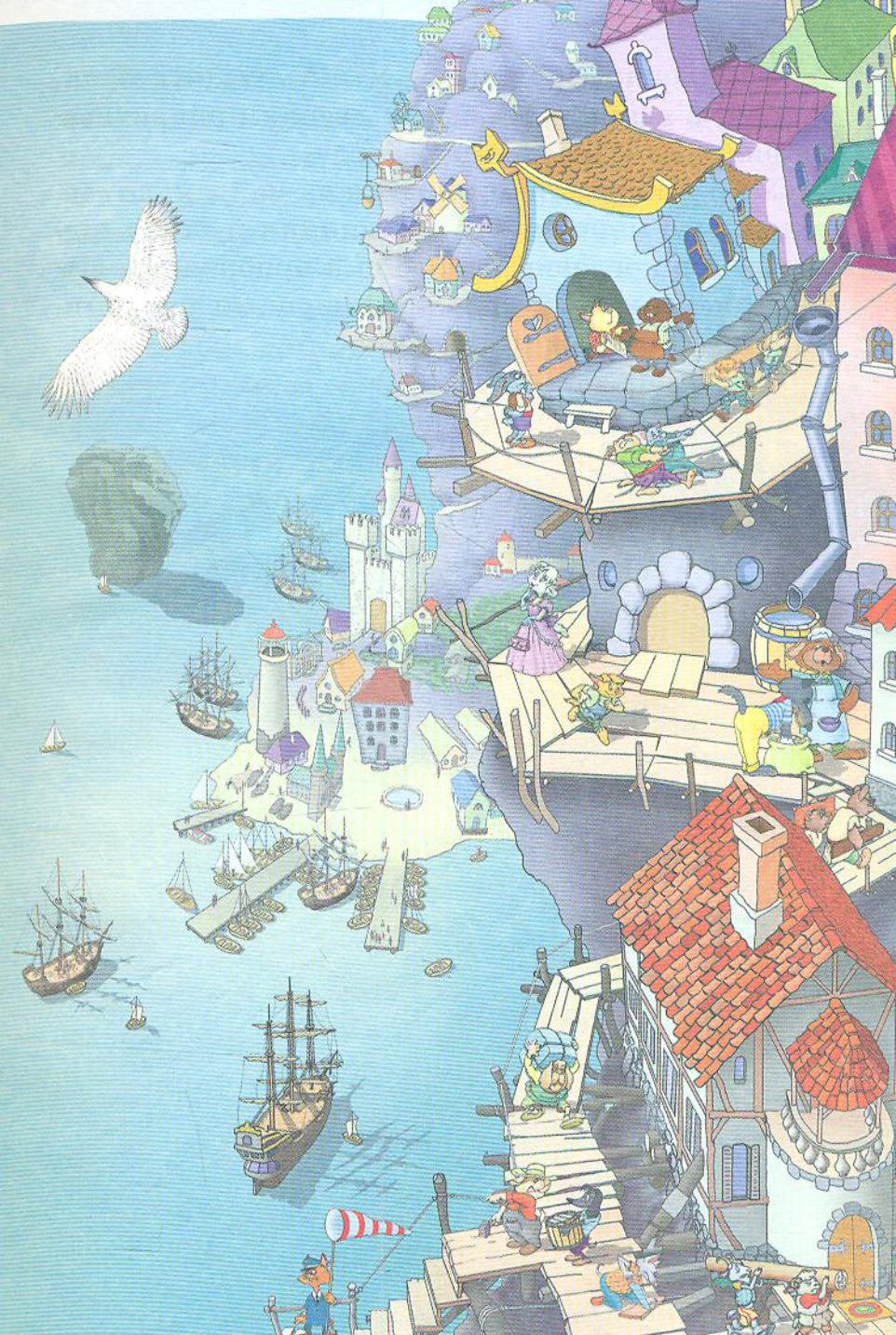


Глава перша

НЕПРИВІТНИЙ БЕРЕГ

Якщо поводити пальцем по мапі Котячого моря, то рано чи пізно палець упреться в державу Гавгадос. Оскільки розміри її малі, єдине місто там іменується так само і самому собі є столицею.

На скелястому урвищі притулилися різнобарвні будиночки. Здалеку здається, ніби вони стоять один на одному. Зблизька можна розгледіти вирубані в скелі сходи-вулиці та підвісні мости — щось на кшталт проспектів. Біля саміського порту є навіть Головний майдан з оди-



нокою тоскною будівлею. У ній сусідять банк, школа, в'язниця. На одних дверях прицвяхована вивіска: «Палац імператора».

Учні й тюремники збіглися на майдан: до гавгадоського причалу без стрілянини й шуму підходив трищогловий барк. Реї з прибраними вітрилами прокреслювали небо чорними рядками. Пірати! Справдешні пірати!



Розштовхуючи ліктями натовп, до корабля квапилася охорона. Заледве «Нічний кошмар» пришвартувався, капрал вишикував своїх підлеглих: «Стр-р-рунко! Вийняти палець з носу! Відставити смішки!» — потім зазирнув в інструкцію й загорлав:

— Гей, на «Кошмарі»! Негайно спустіть трап! Веселун, котрий стояв на вахті, але переважно приглядав за крихіткою Вутею-Путею (як би чого не накоїла), підстрибнув з несподіванки.

— Трапуги біля гіпу! — закричав він, намацуючи на грудях свисток. — Ой, тобто ні, гієни біля трапу!

